

Arrest

nr. 98 779 van 13 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK loco advocaat M. BYTTEBIER en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 juni 2011 en heeft zich op 9 juni 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 juni 2011 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 21 september 2012.

1.3. Op 28 september 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 september 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Ghazni, waar u sedert 1997 zou hebben gewoond. Voorheen was u woonachtig in de hoofdstad Kabul. U bent een Hindoe van etnische origine en bent gehuwd met PAGGALOK Monika (CGVS 11/17157, O.V.6.826.392). Jullie hebben een kind dat in België is geboren.

De situatie van de Hindoes in Afghanistan is niet goed. Jullie kennen vele problemen met de moslimbevolking. Enkele dagen voor uw vertrek uit Afghanistan hebben de Taliban uw broer ontvoerd. Uw vader beloofde alles in het werk te stellen om uw broer terug te vinden maar hij wou dat u alvast het land verliet. Met uw vrouw bent u vervolgens vertrokken.

Jullie reisden naar Pakistan waar jullie in Islamabad een vliegtuig namen. Via een voorts onbekende reisroute bent u naar België gekomen. Op 09/06/2011 gingen jullie zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroegen jullie asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar jullie leven in gevaar is. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans identiteitsdocument (een taskara van 1989) en een huwelijksakte voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel er van kan uitgegaan worden dat u oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier mogelijks ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u en uw vrouw het allerminst aannemelijk maken werkelijk afkomstig te zijn uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden gewezen op de zeer merkwaardige vaststelling dat uw vrouw geen van beide Afghaanse landstalen machtig is. Zij drukt zich uit in het Urdu, het Punjabi, Hindi en Engels. Dit zijn talen die de gemiddelde inwoner van Afghanistan onbekend zijn. Hoewel dit een bijzonder rijke talenkennis is, is het zeer opmerkelijk dat u net de in Afghanistan gangbare talen niet machtig bent. Het valt moeilijk in te beelden dat iemand twintig jaar in Afghanistan zou hebben gewoond zonder dat deze persoon een betere kennis van bijvoorbeeld het Dari, de gangbare taal in Ghazni, te hebben verworven. Uw vrouw stelt dat zij het Dari slechts een weinig begrijpt (CGVS, vrouw, p.2). Dit is een eerste vaststelling die duidt op een verblijf elders dan in Afghanistan.

Voorts dient te worden opgemerkt dat de kennis van uw vrouw van het land waar zij altijd zou hebben gewoond, quasi nihil is. Gevraagd naar de 'wolyat' (de Afghaanse term voor provincie) waar zij zou hebben gewoond, kan zij geen antwoord geven (CGVS, vrouw, p.4). Ook als op alle mogelijke manieren duidelijk wordt gemaakt dat het Commissariaat-generaal informeert naar de naam van de provincie waarvan zij afkomstig is, lijkt zij niet te weten dat de stad Ghazni in de gelijknamige provincie gelegen is (CGVS, vrouw, p.4). Als het Commissariaat-generaal vraagt of zij andere provincies van Afghanistan kent en bij wijze van aanzet zelf drie voorbeelden geeft (Helmand, Kandahar en Uruzgan), noemt zij Plane Se, wat een wijk in Ghazni stad is. Zelfs wanneer er nog twee bijkomende voorbeelden

worden gegeven, kan zij zich geen namen van provincies herinneren (CGVS, vrouw, p.5). Ook wanneer wordt gevraagd welke de buurlanden van Afghanistan zijn, kan uw vrouw slechts Pakistan noemen (CGVS, vrouw, p.7). Dit alles is zeer opmerkelijk.

Eveneens opmerkelijk is dat uw vrouw de maanden van de kalender zoals die in Afghanistan wordt gehanteerd, niet kent. Zij slaagt erin een viertal namen op te sommen, zij het niet in de correcte volgorde. Evenmin weet zij welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, vrouw, p.7). Voorts gevraagd naar de burgemeester van Ghazni, stelt zij dat dit Hamid Karzai is (CGVS, vrouw, p.7). Dergelijke verklaringen verwonderen ten zeerste. Zij kan zich voorts de naam van één bekende Afghaanse persoon herinneren, met name de zangeres Naghma. Uw vrouw weet evenwel niet of Naghma haar liedjes in het Pashtou of in het Dari zingt, wat een ingestudeerde indruk nalaat (CGVS, vrouw, p.7). Verder weet uw vrouw niet welke kleur een Afghaanse nummerplaat heeft (CGVS, vrouw, p.8). Nochtans zou zij het huis toch geregeld hebben mogen verlaten, al was het maar om naar de tempel te gaan. Bovenstaande opsomming van hiaten in de feitenkennis van uw vrouw laat niet toe enig geloof te hechten aan haar verblijf in Afghanistan.

Nog andere verklaringen van uw vrouw tonen aan dat zij niet in Ghazni gewoond heeft. Zo lijkt zij niet op de hoogte van de etnische samenstelling van de bevolking van Ghazni. Gevraagd naar de andere bevolkingsgroepen in de stad noemt zij Hazara's, Uzbeken en "Afghanen" (CGVS, vrouw, p.5). Uit de informatie blijkt niet dat er Uzbeken wonen in Ghazni. Als het Commissariaat-generaal vraagt of er Tadzjieken wonen in de stad, antwoordt uw vrouw dat haar familie zei dat ze daar waren (CGVS, vrouw, p.5). Het feit dat 50% van de bevolking van Tadzjiekse origine is, zou uw vrouw niet onbekend mogen zijn. Voorts stelt uw vrouw niet te weten of er in Ghazni ook Pashtoenen leven (CGVS, vrouw, p.5). Nochtans maken de Pashtoenen een kwart van de bevolking uit en spreken zij een andere taal. Dit kan een voormalig inwoner van Ghazni niet zijn ontgaan. Gezien het belang van etniciteit in de Afghaanse samenleving, is het niet aannemelijk dat een inwoner van Ghazni niet beter op de hoogte zou zijn van de etnische samenstelling van de bevolking van haar stad.

Voorts blijkt tijdens het gehoor dat uw verklaringen met betrekking tot uw beroepsactiviteiten evenmin overtuigen. Zo kent u geen van uw klanten bij naam (CGVS, p.4). Dat het lang geleden is, is een argument dat niet afdoende lijkt. Gedurende zes of zeven jaar zou u in de winkel hebben geholpen (CGVS, p.4). De naam van jullie leverancier, die drie of vier jaar voor jullie zou hebben gewerkt, kent u ook niet (CGVS, p.4). U zegt dat u zich wel de namen van andere shopkeepers in Ghazni herinnert maar u komt niet verder dan één naam (CGVS, p.4). Als het Commissariaat-generaal opmerkt dat u als inwoner van Ghazni wellicht namen van moslims kent, blijkt dit opnieuw niet het geval te zijn (CGVS, p.4). Alleszins geeft u een ontwijkend antwoord. Dit alles is bijzonder merkwaardig en roept verdere twijfels op bij jullie bewering van Ghazni afkomstig te zijn.

Ook uw kennis van de politieke situatie in uw regio onderstreept het ongeloofwaardige karakter van uw beweerde verblijf in Ghazni. Gevraagd naar namen van de nochtans talrijke politieke partijen in Afghanistan, noemt u slechts Hezb-i Islami en "Hezb-i Jamiat", waarmee u waarschijnlijk Jamiat-e Islami bedoelt. Namen van partijen als Harakat en Hezb-i Wahdat, die nochtans ook ruime aanhang onder de bevolking van Ghazni kennen, zeggen u niets (CGVS, p.5). U kent verder wel de naam Osman Osmani (CGVS, p.5), de man die volgens de info de gouverneursfunctie van 2008 tot 2010 waarnam, maar u weet helemaal niets over de reputatie van deze persoon: nochtans werd de man corruptie en machtsmisbruik verweten. Zo zou hij betrokken zijn geweest bij de verkoop van valse paspoorten, de diefstal van olieladingen, de smokkel van chromiet en andere duistere zaakjes. U zegt dat u dergelijke zaken niet weet en dat u niet geïnteresseerd was (CGVS, p.5). Anderzijds mag er toch worden vanuit gegaan dat een persoon die als winkelier volop aan het maatschappelijk leven deelnam, een en ander moet hebben vernomen.

Ook als het Commissariaat-generaal informeert naar incidenten in de stad Ghazni, slaagt u er niet in meer dan twee voorbeelden te geven, hoewel u aangeeft dat explosies, incidenten en gevechten legio zijn (CGVS, p.5). U heeft het onder meer over een mullah die in een moskee werd gedood, al kan u zich niet herinneren in welke moskee dit gebeurde (CGVS, p.5). Dergelijke oppervlakkige kennis is typerend voor al uw verklaringen en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afghanistan verder.

Voorts dient te worden opgemerkt dat het niet geloofwaardig is dat u geen contact heeft met uw familie. U beweert dat het telefoonnummer dat u had al zes maanden buiten gebruik is en dat u bijgevolg geen nieuws heeft over uw broer die zou zijn ontvoerd (CGVS, p.3). Echter, het Commissariaat-generaal kon vaststellen dat niet alleen u maar ook uw zus, die volgens uw verklaringen in Ghazni zou wonen, een Facebook account heeft waarop zij onlangs nog haar verloving aankondigde. U blijkt overigens wel op de hoogte van dit heuglijke feit. Dat uw zus actief is op het internet doet enkele vragen rijzen. Ten eerste blijkt hieruit dat u op eenvoudige wijze in contact kan komen met uw familie. U beweert dan wel dat u op Facebook niet bevriend bent met uw zus en dat u niet op de hoogte bent van het feit dat zij actief is op deze netwerksite (CGVS, p.3). Anderzijds blijkt dat u tot begin september 2012

wel gereageerd heeft op enkele van haar posts en dat het doorknippen van jullie virtuele vriendschapsband blijkbaar van recente datum is. Ten tweede is het bevreemdend dat een vrouw in Ghazni, die volgens uw vrouw enkel onder begeleiding van een van haar broers naar de gurdwara kon gaan (CGVS, vrouw, p.6), bekend zou zijn met sociale netwerken zonder dat u daarvan op de hoogte zou zijn (CGVS, p.3). U oppert dat zij misschien met uw vader of broer naar een internetcafé ging, wat niet overtuigt. Uit de Facebookpagina van uw zus blijkt overigens dat zij bijvoorbeeld "Big Bazaar" leuk vindt. Doorklikken leert ons dat Big Bazaar een bekende winkelketen is in India (zie informatie in het administratief dossier). Verder beaamt u, zoals uw zus op Facebook aangaf, dat ene Vicky Kapoor uw toekomstige schoonbroer wordt. Eerst stelt u dat u niet weet in welk land Vicky Kapoor woont (CGVS, p.6), vervolgens zegt u dat hij in Afghanistan woont maar kan u niet verduidelijken van welke regio hij zou komen (CGVS, p.6). Dat u geen idee heeft van waar de man afkomstig zou zijn, is opnieuw zeer ongeloofwaardig en toont aan dat u informatie achterhoudt. Dergelijke zaken, in combinatie met uw gebrek aan kennis over Afghanistan, wijzen er op dat uw familie niet in Afghanistan woont.

Voorts kan verwezen worden naar jullie merkwaardige houding als wordt gevraagd of u weet naar welke landen de vele Sikhs en Hindoes die ooit in Afghanistan hebben gewoond, zijn uitgeweken. Uw vrouw stelt vreemd genoeg dat zij niet weet naar waar de Afgaanse Hindoes en Sikhs gevlucht zijn. Echter, uit de bronnen blijkt dat er eertijds ongeveer 200.000 Sikhs en Hindoes in Afghanistan woonden en dat zij massaal naar India en in mindere mate naar Pakistan zijn verhuisd. Dat uw vrouw hiervan niet op de hoogte zou zijn, zoals zij ook na confrontatie met deze info volhoudt (CGVS, vrouw, p.4), is niet geloofwaardig. Zelf doet u ook alsof u daarvan weinig op de hoogte bent. Als u wordt gevraagd of u vertrouwd bent met de naam Faridabad, een stad in India waar veel Hindoes zouden wonen die oorspronkelijk uit Afghanistan afkomstig zijn, stelt u de vraag "Wat is dat, Faridabad?" (CGVS, p.6). Nochtans geven zeven van uw Facebookvrienden aan momenteel woonachtig te zijn in deze stad. Ook uw vrouw doet bijzonder geheimzinnig over onder meer de verblijfplaats van haar familie. Zo verklaart zij dat familieleden ooit vertrokken zijn uit Afghanistan maar ze beweert herhaaldelijk niet te weten waar zij wonen (CGVS, vrouw, p.3,4). Dat uw vrouw niet zou weten waar andere Sikhs of familieleden naartoe zijn getrokken, is ongeloofwaardig. Dergelijke houding is niet ernstig en toont eens te meer aan dat jullie verblijf in Afghanistan niet geloofwaardig is.

Ook het feit dat u geen enkele informatie over uw reisdocumenten kwijt wil, doet ernstige vragen rijzen bij het beginpunt van uw reis en uw algemene geloofwaardigheid. Zo stelt u niet te weten onder welke naam u heeft gereisd (CGVS, p.2,3). Uw vrouw beweert niet eens te weten of jullie met een Afgaanse, Pakistaanse of Indische paspoort de reis hebben gemaakt (CGVS, vrouw, p.3). Bovendien beweert u ook niet te weten waar het vliegtuig dat jullie in Pakistan zouden hebben genomen, geland is (CGVS, p.2). Dit is geheel ongeloofwaardig, te meer u en uw vrouw het Engels minstens deels machtig zijn. Dat u omtrent deze zaken bedrieglijke verklaringen aflegt, versterkt het vermoeden dat u vanuit een ander land dan Afghanistan naar België bent gereisd.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio

van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

Uw taskara is niet van die aard dat dit document bovenstaande argumentatie vermag te wijzigen. Het betreft een oud document van 1989 dat geenszins een bewijs levert voor uw verblijf in Afghanistan. De huwelijksakte vermeldt duidelijk dat u gehuwd bent in een gurdwara in Karte Parwan, wat u dan weer ontkent (CGVS, p.2). Alleszins kan dergelijk document uw relaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Dat u, tenslotte een handelaar, geen geloofwaardig document van recentere datum kan voorleggen, is opnieuw veelzeggend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de formele motiveringsplicht, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (subsidiaire bescherming), alsook de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) aan zijn verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht, (ii) het feit dat hij geen enkele informatie over

zijn reisdocumenten kwijt wil, ernstige vragen doet rijzen bij het beginpunt van zijn reis en zijn algemene geloofwaardigheid, en (iii) de loutere vaststelling dat hij over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/sikh is niet volstaat om hem de status van vluchteling toe te kennen.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.4.1. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Afghanistan/Gazni, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.4.2. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoeker voorhoudt geboren en getogen te zijn in Afghanistan/Kabul en in 1375 (Afghaanse kalender) verhuisde naar Gazni (gehoorverslag CGVS, p. 2). Voorts stelt verzoeker dat hij als verkoper meewerkte in de textielwinkel van zijn vader (administratief dossier, stuk 11, p. 2). Derhalve kan worden aangenomen dat verzoeker over afdoende kennis beschikt over zijn beweerde land en streek van afkomst en dat hij middels coherente verklaringen zijn verblijf aldaar kan aantonen.

2.4.3. Waar verzoeker aan verweerder verwijt de bestreden beslissing te motiveren aan de hand van de verklaringen van zijn echtgenote, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen

als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Verzoeker verwijst naar de door verweerder aangehaalde argumenten dat zijn echtgenote een gebrek aan kennis van het Dari heeft, alsook dat zij de kleur van de nummerplaten van wagens en de Afghaanse kalender niet kent. De Raad wijst er echter op dat deze argumenten slechts enkele zijn van een hele reeks onwetendheden van verzoekers echtgenote, die er allen op wijzen dat Afghanistan/Gazni niet de werkelijke regio van herkomst van verzoeker en zijn echtgenote is. Overigens, werd het gehoor van verzoekers echtgenote in het Urdu afgenomen en niet, zoals verzoeker beweert, in het Dari. Daarnaast verwijst de bestreden beslissing tevens naar verklaringen die verzoeker zelf heeft afgelegd, in tegenstelling tot wat hij beweert, en die eveneens bijdragen tot het besluit dat verzoeker zijn regio van herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker betwist voorts niet dat de kennis van zijn echtgenote over de etnische samenstelling van de bevolking in Gazni beperkt is. Hetzelfde geldt voor haar gebrekkige kennis van het woord "wolayat" en de provincie waarvan verzoeker en zijn echtgenote afkomstig zijn. Verzoeker zou als verkoper actief deelgenomen hebben aan het sociaal-economisch leven, zodat van hem een gedegen kennis kan worden verwacht over zijn regio. Verzoekers kennis van het politieke leven in Gazni is bijzonder beperkt. Zo weet verzoeker niet dat "Harakat" en "Hezb-i Wahdat" politieke partijen zijn, hoewel die toch een ruime aanhang kennen in Gazni. Verzoeker kent de naam Osman Osmani maar weet niets over de reputatie van deze gouverneur, wat eveneens onaanvaardbaar is voor een handelaar. Osman Osmani werd immers genoemd in zaken die betrekking hadden op corruptie en machtsmisbruik, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Voor wat betreft de incidenten in de stad komt verzoeker niet verder dan twee.

Het is verder niet aannemelijk dat verzoeker als handelaar enkel beschikt over een taskara van 1989 en zijn huwelijksakte. De huwelijksakte vermeldt bovendien dat verzoeker en zijn echtgenote gehuwd zijn in een gurdwara in Karte Parwan, maar volgens verzoeker klopt dit niet (gehoorverslag CGVS, p. 2). De Raad wijst er overigens ook op dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, *quod non in casu*.

Verzoeker meent dat de vragen die hem door de commissaris-generaal werden gesteld, niet redelijk zijn en wijst er bovendien op dat hij en zijn echtgenote een laag opleidingsniveau hebben. Deze argumenten kunnen echter niet overtuigen. Immers, verzoeker werkte als verkoper en hij beweert reeds sinds 1997 in Gazni te wonen. Verzoekers echtgenote beweert zelfs geboren en getogen te zijn in Gazni. Een zekere kennis over de regio van herkomst om te kunnen antwoorden op de door de commissaris-generaal gestelde vragen mag dan ook verwacht worden, zelfs door Hindoe-vrouwen afkomstig uit Afghanistan waarvan aangenomen kan worden dat hun kennis summier is.

Verzoeker wijst er ook nog op dat zijn gebrekkige kennis over de reisweg naar België te wijten is aan het feit dat zijn vader deze reis georganiseerd heeft. Ook dit argument kan niet overtuigen. Bovendien meldt verzoeker pas in zijn verzoekschrift dat hij vanuit Islamabad het vliegtuig nam richting Frankfurt, maar dat hij wegens stress zich dit niet meer kon herinneren op het moment van het gehoor. Hieromtrent dient te worden opgemerkt dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een correct antwoord kan formuleren op de gestelde vragen aangaande de afgelegde reisweg. Verzoeker duidt niet nader op welke punten zijn beweerde nervositeit zijn verklaringen zou hebben beïnvloed, noch op welke wijze dit zou zijn gebeurd. Uit het gehoorverslag kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het gehoor is geschied op normale wijze.

De overige motieven van de bestreden beslissing worden niet betwist noch weerlegd, namelijk verzoekers merkwaaardige houding wanneer gevraagd wordt naar welke landen de vele Sikhs en Hindoes zijn uitgeweken, alsook de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande het contact tussen verzoeker en zijn familie. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op deze vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk afkomstig te zijn van Afghanistan/Gazni.

2.5. Verzoekers verwijzing naar algemene informatie over de Hindoes in Afghanistan is niet dienstig aangezien hij niet aannemelijk maakt dat hij en zijn echtgenote afkomstig zijn uit Afghanistan.

2.6. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De wetgever inspireerde zich voor artikel 48/4, § 2, b) op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b) nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu> RvS 25 september 2002, nr. 110.626).

2.7. Na grondige lezing van het gehoorverslag komt de Raad tot de conclusie dat alle bevindingen van de bestreden beslissing er steun in vinden. Het is op basis van het geheel van alle in de beslissing opgenomen elementen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielaanvraag wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319). De Raad herhaalt dat alle in de bestreden beslissing opgenomen elementen duidelijk steun vinden in het gehoorverslag en dus als vaststaand worden beschouwd. Verzoekers bewering vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek in Kabul/Gazni te hebben geleefd is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in 2011 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen, maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

2.8. De stukken die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, inzonderheid een schrijven van de 'Afghan Hindu & Sikh Community Council', een artikel van UNHCR over Afghaanse Hindoes en Sikhs, een brief van de 'afghan-Hindu Association of America', een brief van Duitse Hindoevereniging en een brief in naam van de 'Sanatan Mander Hindu Tempel' in België hebben betrekking op de algemene situatie van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Afghanistan. Deze stukken tonen niet aan dat verzoeker en zijn echtgenote uit Afghanistan afkomstig zijn.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS